16/08/2020

“Ο ελληνικός λαός μας στην Παναγία αναθέτει τις ελπίδες του”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Όπως σε όλη την Ελλάδα έτσι και στον ακριτικό Έβρο εορτάσθηκε σε πόλεις και χωριά η μεγάλη Θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως.

Ο Σεβασμιώτατος την παραμονή της εορτής, τηρουμένων των μέτρων υγιεινής, λόγω της πανδημίας, χοροστάτησε στην ακολουθία του Μεγάλου Εσπερινού στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλεισσούς Ορεστιάδος, όπου έψαλε τα Εγκώμια ενώπιον του Ιερού Κουβουκλίου, ευλόγησε τους άρτους και ωμίλησε επίκαιρα, παρουσία πολυπληθούς εκκλησιάσματος.

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας ο Σεβασμιώτατος προέστη της Ευχαριστιακής Συνάξεως στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Διδυμοτείχου. Την Θεία Λειτουργία στο Διδυμότειχο παρακολούθησαν ο Βουλευτής Έβρου Αναστάσιος Δημοσχάκης και ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου.

Το εσπέρας της αυτής ημέρας ο Σεβασμιώτατος μετέβη στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Βρυσικών, όπου προέστη του Μεθέορτου Εσπερινού και της Παρακλήσεως.

Σε Εγκύκλιό του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, που αναγνώσθηκε την ημέρα της γιορτής σε όλους τους Ναούς της επαρχίας του, γράφει:

«Στο βασικό ερώτημα για το νόημα της ζωής η παρουσία της Εκκλησίας προβάλλει ένα νόημα ζωής που δεν πηγάζει απλώς εκτός της ιστορίας ή από έναν αόριστο υπερφυσικό κόσμο, αλλά από τον Έναν προσωπικό Τριαδικό Θεό. Η Παναγία, την Κοίμηση της οποίας εορτάζουμε σήμερα, μας αποκάλυψε ότι το νόημα της ζωής βρίσκεται στην αυτοδιάθεση μας στο θέλημα του Θεού, στο «γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου». Το νόημα της ζωής ταυτίζεται με την υπακοή Της στο θέλημα του Δημιουργού. Στο πρόσωπο της η ανθρωπότητα ανέκτησε και απέκτησε νόημα. Εν τέλει, το νόημα της ζωής βρίσκεται στο να κινείσαι πάντοτε προς ένα σκοπό έξω από σένα και την ιστορία, η αυθεντικότητα του οποίου κρίνεται από το αν λειτουργείς ευχαριστιακά απέναντι στον άλλον και την Κτίση…

Επάνω από την πεζότητα του βιοτικού αγώνα και την κρισιμότητα των καιρών, που διέρχεται την περίοδο αυτή ο τόπος μας υπό τον κίνδυνο μιας σύρραξης στα ανατολικά σύνορά μας, υπό το κράτος της ανίερης και βέβηλης μετατροπής της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, μετά από 86 χρόνια, με την αβεβαιότητα που δημιουργεί η πανδημία του κορωνοϊού και η πίεση των παράνομων μεταναστών, αγρυπνεί η άπειρη αγάπη της Παναγίας Μητέρας μας, όπως επάνω από το λίκνο του βρέφους αγρυπνεί η φιλόστοργη μητρική καρδιά. Ο ελληνικός λαός μας στην Παναγία αναθέτει τις ελπίδες του, ο άρρωστος τον πόνο του, ο στρατιώτης την κρισιμότητα της μάχης, ο γέροντας την αναπηρία του, το ορφανό την εγκατάλειψή του, ο μελλοθάνατος την επιθανάτια αγωνία του, το ορφανό την μοναξιά του, η φτωχή χήρα μητέρα την δυστυχία της. Όλες αυτές οι δυστυχισμένες υπάρξεις από Αυτήν αντλούν θάρρος, φως και δύναμη.

Προς την Παντάνασσα του Ουρανού και της Γης, προς την Θεοτόκο Μαρία, το αιώνιο πρότυπο της μητρικής αγάπης, ας στραφούμε με βαθειά ευλάβεια και εμείς σήμερα για να θαυμάσουμε το άφθιτο κλέος της αγιότητός Της, όπως ακριβώς την ωραματίσθηκε και η υψιπέτις διάνοια του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου·

«Και σημείον μέγα ώφθη εν τω ουρανώ, γυνή περιβεβλημένη τον ήλιον, και η σελήνη υποκάτω των ποδών αυτής, και επί της κεφαλής αυτής στέφανος αστέρων δώδεκα». (Αποκ. ιβ΄ 1)».